

JOULUN 2016 MENU: RIISI + SEKAHEDELMÄ

Väinö Hotti

Perinteinen ateria

Perinteiseen suomalaiseen jouluateriaan kuuluu sekä riisipuuro että sekahedelmäkeitto. Näin on tietysti tänäkin jouluna useammassa kodissa.

Poliittinen sovellutus

Hieman mukailen tätä menua voidaan soveltaa tänä jouluna koko maailman tilanteeseen: kriisi + sekoitus. Tosin nämä asiat voivat liittyä kiinteästi yhteen. Lähi-idän tapahtumissa kriisiin liittyy kiinteästi sekoitus ja sirpaloituminen. Monia pieniä ryhmiä on syntynyt ja ne taistelevat keskenään. On menossa ”kaikkien sota kaikkia vastaan”. Tämä tekee rauhanponnisteluista äärettömän vaikeat. Näyttää siltä, että tilannetta hallitsee eräs persoona, jolla on ”kaikki langat käsissään”, muut ovat enemmän tai vähemmän tahdottomia sivusta seuraajia – sätkynukkeja. Hänen hallitustrategiansa on: hajota ja hallitse. Toisaalla siellä sotii monia osapuolia, toisaalta siellä riehuu ainoastaan yksi persoona, PERKELE!

Kun ensimmäisen joulun sanoma oli: ”Maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto”, joulun 2016 sanoma kuuluu: ”Viha, vaino riehuu kaikkialla” (Vvk 357:2).

Hengellinen sovellutus

Hengellinen kenttä myötäilee pitkälti maallista: kriisiä ja hajotusta. Voidaan jopa jatkaa: lisääntyvää kriisiä ja hajotusta! Kirkot tyhjenevät, seurakuntien jäsenmäärä pienenee, ihmiset maallistuvat. Joululaulu ilmaisee hengellistä realismi sopivasti: ”*Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu.*” Toisaalta taas tähän liittyy sanoma: Herran kansa on luopunut sanan valosta, nukkuu ja harrastaa ”kristityt yhdessä” – hengessä **piirileikkiä!**

”Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat” (Matt.25:5).

Suomen Siionin ilmapiiriä voidaan kuvata: 1) Siperian kylmyys, 2) Hautausmaan hiljaisuus, 3) Nuijasodan aktiviteetti. Kuinka tämä kaikki sopii yhteen Jeesuksen sanojen kanssa, jotka koskevat Hänen seuraajiensa tuntomerkkejä:

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus**” (Joh.13:34,35).

Hengellisessäkin kentässä ”sirpaloituminen” on ilmeistä. Suomessa kuppikuntien määrä on 15 vuodessa kaksinkertaistunut. Kirkon sisällä on voimakasta liikehdintää. Yhä lisääntyy niiden joukko, jotka eivät yhdy kirkon perinteiseen sanomaan. **Kai Sadinmaa** ym. ovat suorastaan ”kapinalinjalla”.

Sekoitus

Hengellisellä kentällä vallitsee ennennäkemätön sekoitus ja myllerrys. Massatiedotusvälineet (Radio Dei ja TV7) tarjoavat vapaan temmellyskentän erilaisille virtauksille. Näillä areenoilla eri lahkot sitten kilvan iloisesti kirjaavat ”kristityt yhdessä” lipun alla. Erikoista on myös, että nämä areenat ovat vapaasti myös niiden tahojen käytössä, jotka selkeästi taistelevat kristinuskoa

vastaan, mm. juutalaisuus. Meno on lujaa ja siinäkin on tavallaan käynnissä ”kaikkien sota kaikkia vastaan”. Helposti on nähtävissä trendi: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. Kilparahastus.

Kuinka tavallinen ”sukankuluttaja” suhtautuu moiseen sirkukseen?: 1. Uskovat ovat riidassa keskenään. Ristiveljet taistelevat toisiaan vastaan. 2. Uskovat ovat samaa raadollista porukkaa kuin muutkin tavalliset kansalaiset. 3. Ei ole mitään syytä liittyä uskovien joukkoon.

Kun on monia eri vaihtoehtoja tarjolla, tavallinen ihminen joutuu ”päästään pyörälle”. Tämä taas on aivan terve ilmiö! Joku viisas onkin sanonut: *”Se mies on sairas totisesti, jonka terveys kaikki keitot kesti.”*

Sekoitus käytännössä

Sekoituksen henki on ilmeinen ajassamme. Siihen liittyy selkeä kapinointi Jumalaa ja hänen sanaansa vastaan.

1. Sukupuolten väliset erot tahdotaan häivyttää. Naiset käyttäytyvät ja pukeutuvat miesten tavalla (armerija, urheilu jne.). Miehet taas pukeutuvat naisiksi (korvakorut ym.). On jopa väläytelty mahdollisuutta poistaa nimikkeet ”tytöt ja pojat”.

Kirkko on tahtonut kantaa oman kortensa kekoon sukupuolierojen häivyttämiseksi. Naisia alettiin vihkiä papeiksi 1986.

”Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (1. Moos.1:27).

2. Uskovien ja maailman välinen raja ummessa. Kerrotaan **Urho Muromasta**: *”Hän sanoi myös, ettei hän voinut ihailla sellaista valtiokirkkoa, jossa rajat Jumalan kansan ja maailman välillä olivat melko sameat.”*

Kansankirkossahan tämä on ollut ongelma kautta aikojen. Tässä kirkossa kaikki uudestisyntyetään kasteessa. Kaikki kastetut ovat samaa Jumalan kansaa. Erottelua ei sallita!

3. Ekklesian (uloskutsuttujen) ja lahkojen raja on ollut jo kauan kateissa. Tavallinen käsitys on ollut: lahko+ lahko+ lahko = ekklesia. Tämä on ”helvetin matematiikkaa”! Lahkon turmiollisuutta ei yleensä ole tajuttu – lahko johtaa kadotukseen:

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: ... eriseurat, lahkot ... että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa” (Gal.5:19-21).

”Lahkohenki – sinä inha henki, sinä helvetistä nouseva demonihenki. Sinä ihmisen omavanhurskaasta lihasta nouseva Kainin henki...”

Sinä olet saanut aikaan enemmän paha kuin kaikki kristittyjen vainot yhteensä, kuin inkvisitiotuomioistuimet ja polttoroviot. Sinä olet hukuttanut enemmän uskovaisia ja kääntymättömiä helvettiin kuin synti, sillä sinä sokaiset ihmiset näkemästä kulmakiveä Kristusta, ymmärtämästä, että muuta perustusta ei ole pantu, kuin mikä pantu on ja se on Jeesus Kristus” (Tapio Nousiainen: Lahkohenki).

4. Papin saarna on joskus vaikeaa erottaa, onko se kirkon sanomaa vai poliittista puhetta.

5. Papin persoona on joskus arvoituksellinen: onko hän lintu vai kala? Onko hän uudestisyntynyt vai tavallinen jumalinen mies? *"Meet` on pappia ja pappiparkoja"* (H.G. Th. Brofeldt).

6. Luottamushenkilöiksi hyväksytään kääntymättömät ihmiset – jopa poliitikot.

7. Radio Dei on erinomainen "sekoitusmylly". Se on mylly, jossa "puurot ja vellit ovat suloisesti sekaisin". Välistä kuulemme sieltä erinomaista vanhaa hengellistä musiikkia, toisen kerran taas jyrähtää rock-musiikki käyntiin. Apostoli **Jaakob** kyselee vakavasti:

"Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä" (Jaak.3:11,12).

8. Kirkon ääni ja Jumalan ääni. Tavallista seurakuntalaista kuljetetaan "kuin pässiä narussa" kirkon äänen auktoriteetilla. Monelta puuttuu omakohtainen vakaumus ja sitoutuminen Raamattuun:

"Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin" (Apt.17:11).

9. Teologia ja liberaaliteologia. Erittäin vaarallinen ja petollinen sekoitus. Liberaaliteologia on hapattanut Helsingin teologisen tiedekunnan.

Lars Levi Laestadius osuu liberaaliteologian ytimeen sanoessaan:

"Järki on filosofin pääkopassa jumalallinen tiedon lähde, josta tämän maailman viisas voi ammentaa totuutta samalla erehtymättömyydellä kuin yksinkertainen Raamatusta."

Professori Antti J. Pietilä muisteli omaa opiskeluaikaansa Vartijassa (1-2/1930) näin:

"Nimenomaan myöskin meidän omassa yliopistossamme annetusta raamattutieteen opetuksesta minun on annettava se todistus, että tuskin ainoatakaan uskonnollisesti elävää ja hedelmöittävää ajatusta on sen kautta sieluuni juurtunut."

Apulaisprofessori Olavi Castrén täydentää Pietilän antamaa kuvaa tiedekunnasta esitellessään opettajatiimiä uusille opiskelijoille:

"Teologisia esikäsitteitä, filosofian ja uskonnon historiaa opettanut apulaisprofessori Olavi Castrén tapasi 1960-luvulla esitellä teologisen tiedekunnan uusille opiskelijoille sanomalla, että 'täällä on yksi kirkosta eronnut, yksi vaimosta eronnut, yksi juoppo ja yksi hullu ja se olen minä'. Tiililän kirkostaero oli kaikkien tiedossa muutenkin, mutta pian opiskelijoille selvisi, keitä muut olivat. Kirkkohistorian professori Kauko Pirinen oli toista kertaa naimisissa, etiikan ja uskonnonfilosofian professori Lauri Haikolalla oli ongelmia alkoholin kanssa ja Castrén itse oli usein sairauslomalla" (Timo Junkkaala, Osmo Tiililä – protestantti, s.645).

10. Uskovien yhteys ja ekumenia. Ekumenia on liberaaliteologian myötä turmellut läpikotaisin suomalaisen kristikunnan. Se on tullut epäraamatulliseksi vaihtoehdoksi ekklesia-yhteydelle. Ekklesia on yhteyttä "ilman rajoja". Ekumeniassa rajat hyväksytään ja ne jopa laillistetaan. Kun Raamattu puhuu lahoista kadottavana asiana, ekumenia sanoo: ne ovat rikkautta! Ekumenia ei saa tukea Raamatusta – se on ihmiskeksintöä!

Arkkipiispa **Gustaf Johansson** näki ekumeenisen liikkeen turmiollisuuden jo sen idussa, kun hän sanoi "ekumeenisen liikkeen isälle", **Nathan Söderblomille**: "Kuule Nathan, sinussa on antikristus, sinä ole antikristus."

Sekoituksen loppunäytös

Raamattu yynnää lopunajan traagiset tapahtumat:

"Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä...Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti" (Ilm.17:1,5).

Lähestymme aivan ilmeisesti maailman historian loppunäytöstä. Siihen kuuluvat oleellisena osana sekä kriisi että sekotus (Babylon). Onko niin, että odotamme turhaan aselepoa Lähi-itään?

"Ja loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty" (Dan.9:26).

Tänään eri puolilla maailmaa vannotaan "demokratian nimiin". Mikään muu ei ole mitään! Mutta kun maailman historiaa tarkkaamme, yksittäisillä henkilöillä on ollut merkittävä osuus kehityksen kulussa:

"**kaikki** suuret edistysaskeleet on tehty **yksittäisten** miesten voimin. 'Kansojen historia on sen suurmiesten elämäkertojen sarja` (Carlyle) " (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto).

"Ja kaikki maan päällä asuvaset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan, hamasta maailman perustamisesta" (Ilm.13:8).

ANTIKRISTUS tulee ratkaisemaan rauhan ongelman. Tänään suurvallatkin ovat aivan avuttomia saamaan rauhaa Lähi-itään. Yksi suuri persoona pystyy lopunaikana tähän. Antikristus synnyttää pettävän rauhantunteen:

"Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytykipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon" (1. Tess.5:3).

Hän ratkaisee myös yhteysongelman. Jopa Israel on valmis ottamaan tämän maailman hallitsijan vastaan:

"Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin **hänet te otatte vastaan**" (Joh.5:43).

Antikristuksen hallintajärjestelmä on pyramidin muotoinen; pyramidin huipulla on Antikristus, joka pitää kaikkia lankoja käsissään.

Valtakunnassa vallitsee kolmenlainen yhtenäisyys: 1.Poliittinen. 2.Taloudellinen. 3. Uskonnollinen. Uskonnollinen yhtenäisyys toteutuu **maailman kirkossa**. Keskenään riitelevät lahkot ja kuppikunnat ovat "helppo nakki" Antikristukselle.

Nähtävästi **mikrosiru** liittyy kiinteästi Antikristuksen maailmanhallintaan. Pian kauppaostokset voidaan maksaa kaupan kassalla heilauttamalla kättä, johon on upotettu mikrosiru. Tällä tekniikan keksinnöllä on hyviäkin puolia, mm. varkaat eivät pääse rahaan käsiksi.

”Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. **Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa**, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku” (Ilm.13:15-17).

Kriisi ja sekahedelmät yhdistyvät

Näemme kuinka kriisit ja sekotus kulkevat käsi kädessä. Jumala tuo ratkaisun näihin molempiin! Kristus on RAUHANRUHTINAS.

”lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen isä, **Rauhanruhtinas**” (Jes.9:5).

Jumala myös Pyhän Hengen kautta saa aikaan yhteyden. **Tuhatvuotinen valtakunta** on rauhan valtakunta:

”Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja **hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta**” (Ilm.20:4).

Paholainen (Diabolos = hajottaja, erilleen heittäjä) taas saa aikaan eripuraisuutta, murhaa ja sotia. Näistä on luonnollisena seurauksena viha ja yhteyden katkeaminen. Nykyinen maailman aika on aikaa, jolloin Saatana näyttää, mihin hän pystyy. Tuhatvuotisessa valtakunnassa Kristus taas näyttää kykeneväisyytensä.

”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. **Hän on ollut murhaaja alusta asti**, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä” (Joh.8:44).

”**Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan**. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys” (Joh.10:10).

TEOLOGINEN KYSYMYS

Maailman parantaminen / kirkon parantaminen

Nämä molemmat ovat turhaa touhua, ajan ja energian tuhlausta. Tämä maa kaikkineen on talletettu ”tulelle”. Uskovien ei tulisi langeta moisiin vouhotuksiin:

”Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat” (1. Kor.15:19).

”Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään” (2. Piet.3:7).

Synti on turmellut Universumimme korjauskelvottomaksi. Se täytyy hävittää perin pohjin.

”Maailmanrakennus syttyy liekkeihin ja palaa poroksi. Maapallon loppu! Tähtimaailman loppu! Maailmankaikkeuden loppu!...Mutta tästä tulituomiosta ilmestyy esiin uusi, ihana maailma.

Päämääränä Jumalan hävityksessä ei ollut pelkkä tuho (Ilm.20:11) vaan ´muuttuminen` (Ps.102:27, Hebr.1:12, 12:27)...Uusi maailma ilmestyy vanhan maan liekeistä” (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto).

”Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näantyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa näantyvät. Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sentähden kirous kalvaa maata, ja sen asukkaat syystänsä kärsivät; sentähden maan asukkaat kuumuudesta korventuvat, ja vähän jää ihmisiä jäljelle” (Jes.24:4-6).

”Maa murskaksi musertuu, maa halkee ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu. Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut, huojuu niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse” (Jes.24:19,20).

”Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu” (2. Piet.3:13).

Hallitsijan vaihdos

Syyrian presidentin **Bashar al-Assad** syrjäyttäminen ei ratkaise mitään. Tarvitaan ”maailman ruhtinaan” syrjäyttäminen:

”En minä enää puhu paljoa teidän kanssanne, sillä **maailman ruhtinas** tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään” (Joh.14:30).

Lähi-idän tapahtumissa on helposti nähtävissä ”kiukkuinen Perkele”. Raamatun mukaan Pimeydenruhtinas aktivoituu nimenomaan lopunaikoina:

”Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (Ilm.12:12).

Kun 1800-luvulla sekä Savossa että Karjalassa puhalsivat voimakkaat herätyksen tuulet, puhuttiin siitä, kuinka ”Jumala itse on kaksin jaloin astunut alas”. Tänäpä ei voi välttyä ajatukselta, että ”Perkele itse on astunut Syyrian maaperälle” tehden siellä mielettömiä veritekoja.

Sekä kriisi- että sekoitusongelmaan tulee lopullinen vastaus hallitsijan vaihdoksen yhteydessä:

”Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka on kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. **Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti!”** (Dan.2:44).

Jumalan kansa on kautta vuosisatojen hartaasti rukoillut: TULKOON SINUN VALTAKUNTASI! Nyt aivan ilmeisesti lähestymme tämän rukouksen täyttymystä.